பொதுசிந்தனை

இயேசு பெருமான் மனித இன மீட்புக்காக உயிர்த் தியாகம் செய்து அனைத்து மக்களையும் இறைவனுக்கு ஏற்புடையவர்களாக்கினார். அவர் வாழ்ந்த மூன்றாண்டு பொதுவாழ்வில் சென்றவிடமெல்லாம் நன்மையே செய்துகொண்டு வந்தார்.

'தம் ஒரே மகன்மீது நம்பிக்கைகொள்ளும் எவரும் அழியாமல் நிலைவாழ்வு பெறும் பொருட்டு அந்த மகனையே அளிக்கும் அளவுக்குக் கடவுள் உலகின்மேல் அன்புகூர்ந்தார்" (யோ 3:16)

இத்தகைய நிபந்தனையற்ற மேலான அன்பை நாம் நன்கு உணர இயேசுவின் பாடுகளைச் சிந்திப்பது சிறப்பாகும். நம் பொருட்டு அவர் துன்பத்தை ஏற்றுக் கொண்டது தவிர்க்க முடியாதது. இறைவனின் திரு உள்ளமும் அதுவே யாகும். எனவே அதற்காக வருந்தாது, அதற்குக் காரணமான நமது தவறுகளையும், நம் குழந்தைகள் செய்த தவறுகளையும், உற்றார் உறவினர் செய்த குற்றங்குறைகளையும் நினைவுகூர்ந்து வருந்தி இறைவனோடு ஒப்புரவாகி நம் வாழ்வை வளமடையச் செய்ய சிந்தனை செய்து இந்த முப்பது மணித்துளிகள் செலவிடுவது நமக்கு நலம் பயப்பதாகும்.

முதல் நிலை

இயேசுவை சிலுவை மரணத்திற்குத் தீர்ப்பிடுகின்றனர்

நாட்டில் நீதி மன்றங்கள் செயல்படுவது நீதியை நிலை நாட்டவே என்பதை நாமறிவோம். அங்கு நடைபெறும் சர்ச்சைகள் குற்றவாளி தண்டனையிலிருந்து விடுபடாதிருக்கவும், குற்றமற்றவனுக்கு அநீதி ஏற்படாதிருக்கவும் என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மையே ஆகும். ஆனால் இயேசுவோ மாசற்றவர் என்று அனைவரும் அறிந்திருந்தும் அவர்மீது பொய்க் குற்றங்களைச் சுமத்தி அன்றைய நாளில் அவமானமாகக் கருதப்பட்ட சிலுவைச் சாவைத் தண்டனையாகப் பெறச் செய்தனர். இன்றும் இதுபோன்று குற்றமற்றவர்கள் தண்டிக்கப்படுவதையும், உண்மை குற்றவாளிகள் தண்டனைக்குத் தப்பித்துக்கொள்வதையும் நாம் இவ்வுலகில் காண்கிறோம். ஆகவே உண்மைக்குப் புறம்பானவற்றைப் பிறர்மீது நாம் சுமத்தாமலும், பிறர் பெயரைக் கெடுக்காமலும், நீதி மன்றங்களில் புறங்கூறாமலும் செயல்படும் ஆற்றலை இறைவன் நமக்கருள மன்றாடுவோம்.

செபம்

நீதி தேவனாகிய இயேசுவே! உண்மைக்காகவும், நீதிக்காகவும் எங்கள் உயிரையே தியாகம் செய்ய நேர்ந்தாலும் துணிவோடு நாங்கள் செயல்பட எமக்கருள்புரிய உம்மை வேண்டுகின்றோம்.

இரண்டாம் நிலை

இயேசுவின் தோளில் பழுவான சிலுவையைச் சுமத்துகிறார்கள்

செல்வந்தர்களும், கொள்ளை இலாபம் அரசுகளும் செய்யும் கொடுமையால் பணப் பற்றாக்குறையையும், வரிச்சுமையையும் ஏழைகள் மீதும், நடுத்தர மக்கள் மீதும் அவர்கள் சுமத்தி வருகிறார்கள். அதனால் அவர்கள் அல்லலுற்று, மீளமுடியாத வறுமையால் வாடுவதை நாம் அன்றாடம் காணுகின்றோம். இதைக் குறித்தே இயேசு பெருமான், 'மறைநூல் அறிஞரும், பரிசேயரும் பளுவான சுமையைக்கட்டி மக்களுடைய தோள்மேல் வைக்கிறார்கள். தாங்களோ அதை ஒரு விரலாலும் அசைக்கமாட்டார்கள்" என்று எடுத்துக்கூறி அவர்களுக்கு ஐயோ கேடு என்று எச்சரிக்கிறார்.

செபம்

ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு உரிமை வாழ்வு அளிக்க வந்த இயேசுவே! நாங்கள் ஏழை எளியவரின் வயிற்றிலடிக்காமல், உழைப்பவனுக்கு உரிய ஊதியம் வழங்கி, அவனும் மனிதன் என்பதை உணர்ந்து மனித நேயத்தோடு வாழ வரமருள வேண்டுமென்று உம்மை மன்றாடுகின்றோம்.

மூன்றாம் நிலை

இயேசு சிலுவைச் சுமை தாழாமல் முதன்முறை தரையில் விழுகிறார்

வறுமையின் கொடுமையாலும், தகுந்த ஊதியம் இல்லாமலும், விலைவாசி ஏற்றத்தாலும் அரசுகளின் வரிச்சுமையாலும் ஏழை எளிய மக்கள் வாழ இயலாமல் கீழே வீழ்ந்து கிடக்கின்றனர். அவர்கள் நிலை கண்டு மனம் இரங்கி அவர்களுக்கு உதவிட தன்னலம் கருதி வாழும் நமக்கு மனமில்லை. ஊர் மெச்ச மேடையில் முழங்குகிறோம். வீழ்ந்து கிடக்கும் நமது உடன் பிறப்புக்களை கை தூக்கி விட நல்ல மனதைத் தரும்படியாக இறைவனை வேண்டுவோம்.

செபம்

பால் நினைந்தூட்டும் தாயினும் சாலப் பரிவோடு ஆதரவற்றோரை அரவணைக்கும் இறைவா! நாங்கள் தன்னலம் நீக்கி, பிறர் நலங்கருதி, ஆதரவற்றோருக்கு அபயமளித்து அவர்கள் துயர்துடைக்கும் மேலான எண்ணத்தை எமக்களிக்க உம்மை மன்றாடுகின்றோம்.

நான்காம் நிலை

இயேசு தன் அன்புத் தாயைச் சந்திக்கிறார்

இயேசுவைக் கருத்தரித்த நாளிலிருந்து அவரைக் கல்லறையில் வைக்கும் நாள்வரை எத்துணை இடர்பாடுகளை கன்னிமரியா சந்தித்திருப்பாளென்று சற்று சிந்தித்துப் பார்ப்போம். ஏழ்மை நிலையிலும் தன் அன்பு மகனைத் தகுந்த முறையில் வளர்த்து ஆளாக்கி உலகிற்கு அர்ப்பணித்த அந்தத் தியாக உள்ளம் மேலானது என்பதில் எள்ளளவும் அய்யமில்லை. அத்தகைய தாயை சிலுவை சுமந்து செல்லும்பொழுது சந்தித்த இயேசுவின் மனநிலையும் தாயின் மனநிலையும் எத்தகையது என்பதை எண்ணுகின்ற நாமும் நமது தாயை எவ்வாறு பேணிக்காக்க வேண்டுமென்று சிந்தித்து நமது வாழ்விலும் பெற்றவளை முதுமையிலும் அன்பு செய்து வாழ இறைவன் நமக்கு அருள்பாலிக்கும்படி வேண்டிக் கொள்வோம்.

செபம்

இவ்வுலக வாழ்வின் இறுதிவரை தன் தாயை அன்பு செய்துவந்த இயேசுவே! உம்மை நாங்கள் பின்பற்றி வாழ அருள்தாரும்.

ஐந்தாம் நிலை

சீமோன் என்பவர் இயேசு சிலுவை சுமந்து செல்ல உதவுகிறார்

'உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல் ஆங்கே இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு" என்று உண்மையான நட்புக்கு இலக்கணம் வகுத்தவன் தமிழன். ஒருவருக்கு இடர்ப்பாடு வரும்பொழுது பிறருடைய தூண்டுதல் இல்லாமல் தாமாகவே முன்வந்து உதவுவதே மேலான செயலாகும். இங்கு சீமோன் இயேசுவுக்கு உதவி செய்தார் என்று நாமறிகிறோம். ஆகவே அவரைப் போலன்றி நாம் தாமாகவே முன்வந்து பிறரது துன்பத்தைத் துடைத்து உதவ பெருந்தன்மையான உள்ளத்தை நமக்கு இறைவன் அருள மன்றாடுவோம்.

செபம்

எவ்வித நிபந்தனையையும் எதிர்பாராமல் எமக்கு அன்றாடம் உதவியருளுகின்ற இறைவா! உம் அடிச்சுவட்டை பின்பற்றி வாழ உதவி செய்யும்.

ஆறாம் நிலை

வெரோணிக்கா என்ற பெண் இயேசுவின் முகத்தைத் துடைக்கிறாள்

பிறருக்கு உதவி செய்ய பலவேளைகளில் துணிச்சல் தேவைப் படுகிறது. ஓர் ஏழைக்கு உதவி செய்ய நமக்கு மனமிருந்தாலும், நம்மைப்பற்றி பிறர் என்ன கருதுவார்களோ என்ற எண்ணத்தில் உதவி செய்யாது தட்டி கழித்து விடுகிறோம். நல்ல சமாரியன் உவமைக் கதையில் இயேசு கூறுவது போல குற்றுயிராய் கிடந்த யூதனுக்கு உதவிட குருவும், கோயில் பணியாளனும் முன்வராமல், கண்டும் காணாததுபோலச் சென்று விடுகின்றனர். யூதர்களால் வெறுத்து ஒதுக்கப்பட்ட சமாரியன் உயிருக்காக போராடிக் கொண்டிருப்பவன் யூதனென்று அறிந்தும், அவன்மீது மனமிரங்கி தன் பயணம் தடைப்பட்டாலும், உதவிசெய்து அவனை காப்பாற்றுகிறான். அத்தகைய துணிச்சலும், மனிதாபிமானமும் கொண்ட நல்ல மனதை நமக்கருள இறைவனை வேண்டுவோம்.

செபம்

யூத தலைமைக் குருக்களுக்கும் அறிஞர்களுக்கும் அஞ்சாமல் வறியவருக்கும், அடிமைப்பட்டோருக்கும் மறுவாழ்வு அளிக்க வந்த இயேசுவே! எவ்வித சூழ்நிலையிலும் மனத்துணிவோடு பிறருக்கு நல்லவற்றை செய்ய நல்ல உள்ளத்தை அருளும்

ஏழாம் நிலை

இயேசு இரண்டாம்முறை தரையில் விழுகிறார்

வறுமையிலும், வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்திலும் தினமும் அல்லல்பட்டு பசிப் பிணியால் சோர்ந்து விழும் மக்களுக்கு நாம் என்ன உதவி செய்கிறோம்? பையிலுள்ள 5 அல்லது 10 காசை வீசி எறிந்துவிட்டு நமது கடமை முடிந்ததாக எண்ணிச் செல்லுகிறோம். ஒரு நாளைக்கு நான்கு வேளை உண்கிறோம். ஒருவேளை உணவு கிடைக்கவில்லையாயின் சினங்கொள்ளுகிறோம். மிதமிஞ்சி உண்ணுகிறோம். உணவை வெளியில் கொட்டுகிறோம். அண்டை வீட்டான் ஒருவேளை முதலாய் நிறைவாக உண்ண உணவின்றித் தவிப்பதை நாம் எண்ணிப் பார்ப்பதில்லை. சில வேளைகளில் அது அவன் ~தலைவிதி|, ~கடவுள் சாபம்| என்று கூறி வாளாவிருக்கிறோம். அத்தகைய இரக்கமற்ற செயலுக்காக மனம் வருந்தி ஆண்டவனிடமும் அயலானிடமும் மன்னிப்பு கேட்போம்.

செபம்

வருந்திச் சுமை சுமப்பவரை தன்னிடம் அழைத்து அவர்களுக்கு அருள்பாலிக்கத் துடிக்கும் இறைவா! எங்கள் அயலானின் பசிப் பிணியைப் போக்க எங்களால் இயன்றதனைத்தையும் செய்ய தாராள உள்ளத்தைத் தாரும்.

எட்டாம் நிலை

எருசலேம் மகளிருக்கு இயேசு ஆறுதல் கூறுகிறார்

நம்மைச் சுற்றியுள்ளோர் உயிர் இழப்பினாலோ, பொருள் இழப்பினாலோ அல்லது வேறு பல துன்பங்களாலோ அழுது துடிக்கும் பொழுது நாம் அவர்கள் துன்பங்களில் பங்குகொண்டு ஆறுதல் வழங்குகிறோமா? அல்லது ஏளனம் செய்கிறோமா? அல்லது கண்டும் காணாமலும் அலட்சியமாய் இருக்கிறோமா? சற்று சிந்தித்துப் பார்ப்போம். சாதிமத இன வேறுபாடின்றி உதவி செய்கிறோமா? அல்லது கிறிதவர் களுக்குத்தான் உதவி செய்வோமென்று சொல்லி, எல்லா மக்களும் இறைவனின் பிள்ளைகள் என்ற பரந்த எண்ணத்தை மூடி மறைக்கிறோமா? அவ்வாறு மனிதத் தன்மையையிழந்து செயல்பட்டிருப்போமாகில் அதற்காக வருந்தி இறைவனின் மன்னிப்பைக் கேட்போம்.

செபம்

பிறரது துன்பங்கண்டு மனமுருகிய இயேசுவே! நாங்கள் பிறரது துன்ப வேளையில் அவர்களுக்கு ஆறுதல் அளித்து உதவிட நல்ல மனதைத் தாரும்.

ஒன்பதாம் நிலை

இயேசு மூன்றாம் முறை தரையில் விழுகிறார்

நாமெல்லோரும் மீண்டும் மீண்டும் தவறுகள் செய்து மன மாற்றமடையாமல் கடின இதயத்தோடு வாழ்ந்து வருகிறோமா? சிந்தித்துப் பார்ப்போம். மீண்டும் மீண்டும் தவறிழைப்பது மனித இயல்புதானே என்று நமக்குள் சமாதானம் கூறிக்கொள்கிறோமா? மனமாற்றம் இல்லை என்றால் வாழ்வில் முன்னேற்றமில்லை. இயேசு உடல் பலவீனத்தால் பலமுறை தரையில் வீழ்ந்தாலும் மீண்டும் எழுந்து தனது இலக்கை நோக்கி துன்பப்பயணத்தை மேற்கொண்டாரல்லவா? அத்தகைய உள்ள வலிமையை இறைவன் நமக்கருள வேண்டிக்கொள்வோம்.

செபம்

வலுவற்றவருக்கு வாழ்வளிக்கும் வள்ளலாகிய இறைவா! நாங்கள் மீண்டும் மீண்டும் தவறுகள் செய்யாது மனமாற்றம் பெற்று உமது உதவியால் திட உள்ளங்கொண்டு வாழ வரமருளும்.

பத்தாம் நிலை

இயேசுவின் உடைகளைப் பறிக்கிறார்கள்

மானத்தைக் காக்க மனிதனுக்கு உடைகள் தேவை. 'ஆடையில்லா மனிதன் அரை மனிதன்" சுயநினைவு இழந்த பையித்தியக்காரனே உடைகளைப் புறக்கணிப்பான். எனினும் பெண்களில் சிலர் ஆடை குறைப்பால் அடக்கமற்ற நிலையில் இளைஞர்களின் உள்ளங்களைக் கெடுக்கும் அவல நிலை, இன்று எங்கும் காணப்படுவதொன்றாகும். ஆடம்பர உடையை என்றும் நாடுவோர் தெரு ஓரமாக ஆடையின்றி அல்லது கந்தை துணியோடு கிடக்கும் ஏழை மக்களைச் சுரண்டி வாழ்பவர்களாவர். அவர்களுக்குச் சேரவேண்டிய உடமைகளைப் பறித்து வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளுகின்றனர். அத்தகைய இழி நிலையான வாழ்வு நமக்குத் தேவையில்லை என்பதை உணர இறைவனை வேண்டுவோம்.

செபம்

ஆடை இழந்து அவமானப்படுத்தப்பட்ட இயேசுவே! வறியவரின் மானங்காக்க எங்களுக்குள்ள உடைகளை அவர்களோடு பகிர்ந்து கொள்ளும் மேலான எண்ணத்தைத் தர வேண்டுகின்றோம்.

பதினொன்றாம் நிலை

இயேசுவை சிலுவையில் மூன்றாணியால் அறைகிறார்கள்

நாம் நமது அயலான், உடன் பணியாற்றுபவர் இவர்களை நமது பொறாமை என்ற கயிற்றால் கட்டிப்போட்டு வாழ்க்கையில் அவர்கள் முன்னேறவிடாது தடுத்துவிடுகிறோம். அவர்களின் அலுவலக உயர்வைக் கண்டு அழுக்காறு கொள்ளுகிறோம். நமது பேனா முனையால் பிறருக்கு அநியாயமாய் தீர்ப்பிடுகிறோம். அவர்கள் பெயர் கெட்டுபோகக் காரணமாய் இருக்கிறோம். இது கொலை செய்யும் கொடுமையிலும் தீங்கானது. பிறருடைய முன்னேற்றத்திற்கு இடையூராய் இருக்கும் கொடுமையை நாம் விலக்கி வாழ இறைவனின் அருளை வேண்டுவோம்.

செபம்

மூன்றாணிகளால் சிலுவையில் முடக்கப்பட்ட இயேசுவே! பிறருடைய பெருமை, கீர்த்தி இவற்றைக் கண்டு நாங்கள் மகிழ்ச்சியடையாமல் இருக்கும் இழிநிலையை மாற்றி, அவர்கள் முன்னேற்றத்திற்கு உதவிடும் நல்ல பண்பை எமக்குத் தாரும்.

பன்னிரண்டாம் நிலை

இயேசு சிலுவை மரத்தில் உயிர் விடுகிறார்

கோழை பலமுறை சாகிறான். ஆனால் வீரனுக்கு சாவு ஒருமுறை தான் வரும் என்பது பழமொழி. அதுபோல இயேசு சாவுக்கு அஞ்சாதவராய் அவரைக் கொல்லத் தேடியவர்களிடம் தன்னையே கையளிக்கிறார். சிலுவையில் உயிர்விடு முன்னர் தன் சாவுக்குக் காரணமான அனைவரையும் மன்னிக்கும்படி தந்தையாகிய இறைவனை வேண்டுகிறார்.

தன்னைப் பெற்று வளர்த்து ஆளாக்கிய தாயை அனாதையாக உலகில் விட்டுச் செல்லாமல் தன்னால் மிகுதியாக அன்பு பாராட்டப்பட்ட சீடன், யோவானிடம் ஒப்படைத்துக் கண்காணிக்கும்படி செய்கிறார். தன்னோடு சமமாக சிலுவைச் சாவுக்குத் தீர்ப்பிடப்பட்ட கள்வர் இருவரில் தனது குற்றங்குறைகளை எண்ணி வருந்தியவனுக்கு அழியா வாழ்வுக்குப் பரிந்துரை செய்கிறார். தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மீட்புப் பணியை நிறைவேற்றியதாக நிறைவுகொண்டு உயிர்விடுகிறார். நாமும் நமது உயிர் பிரியும் வேளையில் மகிழ்ச்சியான உள்ளத்தோடு நிறைவு பெற்று சாவுக்கு அஞ்சாத மனநிலை பெற்று விளங்குவோமா? சற்று சிந்திப்போம்.

செபம்

வீரச்சாவை மேற்கொண்ட இயேசு பெருமானே! இவ்வுலகில் சாவு என்பது வாழ்வின் முடிவல்ல. நிலையான பேரின்ப பெருவாழ்வின் தொடக்க நிலை என்ற பெருமித எண்ணத்தோடு நாங்கள் உயிர்விட வரம் தாரும்.

பதிமூன்றாம் நிலை

இயேசுவின் திருஉடலை அவர் தாயார் மடியில் வைக்கிறார்கள்

இயேசுவின் தாய் மரியா எத்துணை மன வலிமை உடையவளாய் இருந்திருக்க வேண்டும். முப்பது ஆண்டுகள் வளர்த்து உலக மக்களின் மீட்புக்காகத் தனது ஏக மகனை அர்ப்பணித்த அத்தாய் அந்த மக்களே கொலையும் செய்து இறந்த உடலை அவள் மடியில் வைத்தார்கள் என்று எண்ணும் போது நமது உள்ளம் உருகுகின்றதல்லவா? குழந்தையாக இயேசு அவள் மடியில் தவழும்பொழுது எத்தகைய மகிழ்ச்சியடைந்திருப்பாள். பன்னிரெண்டு வயதில் மகனைக் காணாது துடித்தபோது அவள் உள்ளம் எத்துணை வேதனை அடைந்திருக்கும். மக்களுக்கெல்லாம் அவர் நன்மை செய்துகொண்டு வருகிறார் என்று அறிந்தபோது மீண்டும் மகிழ்ச்சிக் கடலில் ஆழ்ந்திருப்பாள். அத்தகைய மகனை இழந்து அவல நிலையில் அமர்ந்திருக்கும் தாயின் உள்ளத்தை சற்று சிந்திப்போம். இன்பமும் துன்பமும் மாறி மாறி வரும் இவ்வுலகைக்கண்டு அஞ்சாமல் உள்ளத்தை தேற்றிக்கொண்டு இறந்த உடலைத் தன் மடியில் தாங்கிக் கொண்டிருந்திருப்பாளென்பதே உண்மை. அத்தகைய உள்ளமே நமக்கு நம் வாழ்வில் நம்பிக்கையூட்டும். ஆகவே அத்தகைய வலிமை வாய்ந்த உள்ளத்தை நாம் பெற இறைவனிடம் அத்தாய் வேண்டிப் பெற்றுத்தருவாளாக.

செபம்

தியாகத்தின் சிகரமாய் விளங்கும் தேவ அன்னையே! எங்களுக்கும், எங்கள் மக்களுக்கும் எங்கள் நாட்டின் நலனுக்கும் எங்களை அர்ப்பணித்து வாழ இறைவன் வரமருள எங்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளும

பதினான்காம் நிலை

இயேசுவை கல்லறையில் அடக்கம் செய்கின்றனர்

பிலாத்துவிடம் ஆணைபெற்று, அரிமத்தியாவூர் சூசை என்பார் இயேசுவின் திருவுடலை சிலுவையினின்று இறக்கி, நல்ல மணம் தரும் பொருட்களோடு மரபுப்படி புதுக்கல்லறை ஒன்றில் அடக்கம் செய்தார். நம்முடைய அன்றாட வாழ்வில் நாம் தினமும் அனாதையாக விடப்பட்ட வர்களின் இறந்த உடலைக் காண்கிறோம். கண்டும் காணாததுபோல் போய்விடுகிறோம். நம்மால் பணம் செலவிட இயலாவிடினும், நகரசபை அதிகாரிகளிடம் தெரிவித்து அவ்வுடலை அடக்கம் செய்யலாம். பணமில்லாமல் அடக்கம் செய்யத் தவித்துக்கொண்டிருக்கும் ஏழைக் குடும்பங்களுக்கு உதவி செய்யலாம். இத்தகைய சிறந்த பணியை இதுவரை செய்யத் தவறினாலும் இனியாவது செய்ய முயற்சிப்போம். பட்டினிச்சாவைக் கண்டு பரிதாபப்படுவதோடு அமையாமல், பட்டினிச் சாவை எதிர்நோக்கி இருப்போருக்கு இரங்கி மனிதாபிமானத்தோடு நம்மால் இயன்ற உதவி அனைத்தையும் செய்ய முன் வருவோம்.

செபம்

அன்பான இறைவா! பிறருடைய மகிழ்ச்சியில் பங்குபெற விழையும் நாங்கள் பிறருடைய இடர்பாட்டிலும் வறுமையிலும் பங்கு பெற்று அவர்களுக்கு ஆறுதலளிப்பது போல அவர்கள் துன்பத்தையும் துடைக்க மேலான உள்ளத்தைத் தாரும்.

பதினைந்தாம் நிலை

இயேசு மரித்த மூன்றாம் நாள் உயிர் பெற்றெழுந்தார்

இயேசு மரித்து உயிர்த்தெழவில்லையாயின் கிறிதவ சமயமே இல்லை. அத்தனையும் வீணாகக் கருதப்படும். அவர் உயிர் பெற்றெழுந்ததே சாவை வென்றார் என்பதின் வெளிப்பாடாகும். அதுவே யாவருக்கும் மகிழ்ச்சிக்குரிய நிகழ்ச்சியாகும். மனித இன மீட்புத் திட்டத்தின் முடிவாகும். இயேசுவின் பாடுகளைச் சிந்திக்கும் நாம் அவரது மகிழ்ச்சியில் பங்கு பெற, அவர் அளித்த புது வாழ்வை நாம் பெற்று மகிழ வேண்டுமாயின் அவரது வழிகளைப் பின்பற்றி வாழவேண்டும். அவரது உயிர்த் தியாகத்தால் நாம் பெற்ற பேரின்ப வாழ்வுக்காக அவருக்கு நன்றி கூறுவோம்.